

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobců:

a) H. S.

b) M. K.

oba bytem X

oba zastoupeni JUDr. Martinem Plchem, advokátem
sídlem Vojtěšská 245, 338 05 Mýto

proti

žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje

sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. PK-RR/6387/24,

takto:

Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

- Městský úřad Klatovy rozhodnutím ze dne 8. 7. 2024, č. j. OVÚP/5386/24/My (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), zamítl podle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a § 149 odst. 6 správního řádu žádost žalobců o dodatečné povolení stavby s názvem „*Mobilní dům, kontejner, oplocení a kotec pro psa stavba dočasná na 2 roky*“ na pozemcích st. p. Xa a parc. č. Xb v k. ú. X. Odvolání žalobců proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalovaný zamítl shora uvedeným napadeným rozhodnutím a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobci žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“).
- Součástí žaloby žalobci učinili návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Tvrdili, že v případě nepřiznání odkladného účinku žalobě by jim vznikla nepoměrně větší újma, než jaká jeho přiznáním vznikne jiným osobám, neboť v důsledku napadeného rozhodnutí by bylo pokračováno v řízení o odstranění stavby, v jehož důsledku by žalobci byli s největší pravděpodobností povinni stavbu odstranit. Pro žalobce příznivé rozhodnutí v projednávané věci by soud mohl vydat až poté, co stavba bude odstraněna, a zjednání nápravy by tak bylo obtížné. Újma žalobců by poté spočívala v nákladech na odstranění a případné opětovné umístění stavby. Žalobci nemají jiné místo, kam by mohli stavby být i jen dočasně přemístit, byli by proto nuceni stavby zlikvidovat. I v případě úspěchu v projednávané věci by žalobci nemohli stavby na pozemek opětovně umístit, neboť ty by již neexistovaly. Nepřiznání odkladného účinku žalobě by tak pro žalobce znamenalo závažnou újmu spočívající v nuceném odstranění stavby.
- Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že na základě napadeného rozhodnutí nemůže dojít k odstranění stavby ani nemůže být odstraňování stavby zahájeno. Žalobcům tak vykonatelností napadeného rozhodnutí nehrozí nenahraditelná újma.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotné žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, č. j. 9 AfS 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Aby tedy žalobci dostáli své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro ně výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozují a za jak intenzivní by takovou újmu pocítovali. Musí dále

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obávají, by pro ně byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

9. Žalobcům je třeba dát za pravdu v tom, že odstranění stavby by představovalo citelnou újmu, čemuž přitakává i judikatura, která v takových případech odkladný účinek žalobě přiznává (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17; či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52; případně i usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 12. 2023, č. j. 55 A 60/2023-18). V projednávané věci ale není předmětem přezkumu rozhodnutí o odstranění stavby, nýbrž rozhodnutí vydané v řízení o dodatečném povolení stavby. Jedná se o samostatná řízení s odlišným předmětem. Stavby, které jsou předmětem sporu, stojí a jejich odstranění nebylo napadeným rozhodnutím nařízeno. Napadeným rozhodnutím tyto stavby pouze nebyly dodatečně povoleny. Žalobci tvrzená hrozící újma spočívající v nuceném odstranění staveb nevyplývá z napadeného rozhodnutí, ale z rozhodnutí, které bude možná vydáno v budoucnu v jiném řízení a proti kterému se žalobci budou moct bránit samostatnou žalobou. Nejde tedy o následek, který by byl bezprostředně spojený s výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby (srov. shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-20; či ze dne 21. 1. 2019, č. j. 2 As 426/2018-26). Žalobci tak ani netvrdili, že by jim výkonem nebo jinými právními následky *právě napadeného rozhodnutí* hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť jimi tvrzená újma není spojena s právními účinky napadeného rozhodnutí.
10. Protože nebyly splněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 s. ř. s., zamítl soud tímto usnesením návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě.
11. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
12. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 19. listopadu 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.